

“मीठे बच्चे- सुख-शान्तिको वरदान एक बाबाबाट नै मिल्छ, कुनै देहधारीबाट मिल्दैन । बाबा आउनुभएको छ, तिमीलाई मुक्ति-जीवनमुक्तिको मार्ग देखाउन ।”

प्रश्न:- बाबाको साथमा जाने र सत्ययुगको आदिमा आउने पुरुषार्थ के हो ?

उत्तर:- बाबाको साथमा जानु छ भने पूरा पवित्र बन्नुपर्छ । सत्ययुगको आदिमा आउनको लागि अरूसँग बुद्धियोग तोडेर एक बाबाको यादमा रहनु छ । आत्म-अभिमानी अवश्य बन्नु छ । एक बाबाको मतमा चल्थो भने उच्च पदको अधिकार प्राप्त हुन्छ ।

गीत:- नयन हीन को राह दिखाओ.....

ओम् शान्ति । यो गीत कसले गाए ? बच्चाहरूले, किनकि बाबा त एकै हुनुहुन्छ, उहाँलाई नै रचयिता भनिन्छ । रचनाले रचयितालाई पुकार्छ । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- भक्तिमार्गमा त तिम्रा दुई पिता हुन्छन् । एक लौकिक, अर्को पारलौकिक । सबै आत्माहरूका बाबा एकै हुनुहुन्छ । एक बाबा हुनाले सबै आत्माहरूले आफूलाई भाइ-भाइ भन्छन् । उहाँ बाबालाई पुकार्छन् हे ईश्वर, ओ परमपिता दया गर्नुहोस्, क्षमा गर्नुहोस् । भक्तहरूका रक्षक एक भगवान् नै हुनुहुन्छ । सबैभन्दा पहिले त यो सम्झाउनुपर्छ- हाम्रा दुई पिता छन् । अब पारलौकिक बाबा त सबैका एक हुनुहुन्छ, बाँकी लौकिक पिता हरेकका बेग्ला-बेग्लै छन् । अब लौकिक पिता ठूला हुन् वा पारलौकिक पिता ठूला ? लौकिक पितालाई त कहिल्यै भगवान् वा परमपिता भनिदैन । आत्माका बाबा एकै परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ । आत्माको नाम कहिल्यै बदलिँदैन । शरीरको नाम बदलिन्छ । आत्माले विभिन्न शरीर लिएर पार्ट खेल्छ अर्थात् पुनर्जन्म लिन्छ । आखिर कति जन्म मिल्छ, यो कुरा त बाबाले आएर सम्झाउनुहुन्छ । प्यारा बच्चाहरू ! तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ । बाबा आउनुहुन्छ नै यहाँ, उहाँको नाम शिव हो । सम्झन्छन् पनि- शिव परमात्मा हुनुहुन्छ । शिवजयन्ती वा शिवरात्रि पनि मनाउँछन् । उहाँ निराकार हुनुहुन्छ । जसरी आत्मा पनि निराकार छ, निराकारबाट साकारमा आउँछ पार्ट खेल्न । अब निराकार शिवले त शरीर विना पार्ट खेल्न सक्नुहुन्न । मनुष्यहरूले यी कुरालाई केही पनि बुझ्दैनन्, नयनहीन छन् । यो शरीरका दुई नेत्र त सबैका छन् । तेस्रो ज्ञानको नेत्र आत्मालाई छैन, जसलाई दिव्य-चक्षु पनि भनिन्छ । आत्माले आफ्ना बाबालाई भुलेको छ, त्यसैले पुकार्छन्- नयनहीनलाई मार्ग बताऊ । कहाँको मार्ग ? शान्तिधाम र सुखधामको । सर्वका सद्गति दाता, सद्गुरु एउटै हुनुहुन्छ । मनुष्यले, मनुष्यका गुरु बनेर सद्गति दिन सक्दैनन् । न त स्वयंले सद्गति पाउँछन्, न अरूलाई दिन्छन् । एक बाबाले नै सबैलाई सद्गति दिनुहुन्छ । उहाँ अल्फ बाबालाई नै याद गर्नु छ । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- कुनै पनि मनुष्य मात्रले मुक्ति-जीवनमुक्ति, शान्ति र सुख सदाकालको लागि दिन सक्दैनन् । सुख-शान्तिको वरदान त एक बाबाले नै दिन सक्नुहुन्छ । मनुष्यले मनुष्यलाई दिन सक्दैनन् । मनुष्य जब सतोप्रधान थिए, सत्ययुगी स्वर्गवासी थिए । आत्मा पवित्र थियो । स्वर्ग भनिन्थ्यो जब आत्माहरू पवित्र, सतोप्रधान थिए ।

तिमी जान्दछौ- अवश्य आजभन्दा ५ हजार वर्ष पहिले विश्व स्वर्ग, सतोप्रधान थियो । यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । अहिले कलियुगको पनि अन्त्य छ, यसलाई नर्क भनिन्छ । यही विश्व जब स्वर्ग थियो तब धेरै धनवान् थियो । हीरा-जुहारतका महल थिए । बाबाले बच्चाहरूलाई याद दिलाउनुहुन्छ । सत्ययुग आदिमा यी लक्ष्मी-नारायणको राजधानी थियो । त्यसलाई स्वर्ग, वैकुण्ठ

२०७३ वैशाख २१ मंगलबार ३-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन भनिन्छ । अहिले त स्वर्ग छैन, यो बाबाले सम्झाउनुहुन्छ । बाबा यहाँ नै आउनुहुन्छ । निराकार शिवको जयन्ती पनि मनाउँछन्, तर उहाँले के गर्नुहुन्छ ? यो कुरा कसैले पनि जान्दैनन् । हामी आत्माहरूका बाबा शिव हुनुहुन्छ, उहाँको हामी जयन्ती मनाउँछौं । बाबाको जीवनीलाई पनि जान्दैनन् । गायन पनि छ— दुःख में सिमरण सब करे । पुकार्छन्— ओ गड फादर दया गर्नुहोस् । हामी धेरै दुःखी छौं किनकि यो रावण राज्य हो । हरेक वर्ष रावणलाई जलाउँछन् नि । तर यो कसैलाई थाहा छैन १० शिर भएको रावण के चीज हो ? हामी उसलाई किन जलाउँछौं, त्यो कुनचाहिँ दुश्मन हो, जसको पुतला बनाएर जलाउँछन् । यो बिलकुल जान्दैनन् किनकि ज्ञानको तेस्रो नेत्र छैन तब त रामराज्य माग्छन् । ५ विकार स्त्रीमा, ५ विकार पुरुषमा छन् त्यसैले यिनलाई रावण सम्प्रदाय भनिन्छ । यो रावण ५ विकार नै सबैभन्दा ठूलो दुश्मन हो, जसको पुतला बनाएर जलाउँछन् । यो कसैलाई थाहा छैन रावण को हो, जसलाई जलाइन्छ ? रावण राज्य, ५ विकार कहिलेदेखि शुरू भयो, यो पनि कसैलाई थाहा छैन । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— रामराज्य सत्ययुग, त्रेता । रावण राज्य द्वापर, कलियुग । सत्ययुगमा यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, यिनीहरूलाई यो राज्य कहाँबाट, कसरी मिल्यो, यो कसैले जान्दैनन् । यो बुझ्नुपर्ने कुरा हो । यसमा ध्यान दिनुपर्छ । अति प्यारा बाबा हुनुहुन्छ तब त उहाँलाई भक्तिमार्गमा पनि पुकार्छन् । यहाँ जब यिनीहरूको राज्य थियो तब दुःखको नाम थिएन । अहिले दुःखधाम छ, कति अनेक धर्म छन् । सत्ययुगमा एक धर्म थियो, यतिका सबै आत्माहरू कहाँ जान्छन्, कसैलाई थाहा छैन किनकि नयनहीन छन् । शास्त्रबाट ज्ञानको तेस्रो नेत्र कसैलाई पनि मिल्दैन । ज्ञान नेत्र ज्ञानसागर परमपिता परमात्माले नै दिनुहुन्छ । आत्मालाई तेस्रो नेत्र मिल्छ । मैले कति जन्म लिएको छु भन्ने कुरा आत्माले भुलिसकेको छ । सत्ययुगमा जुन देवी-देवताको राज्य थियो, त्यो कहाँ गयो ? गायन पनि छ— मनुष्यले ८४ जन्म लिन्छन् । ८४ को चक्र भनिन्छ । तर कुनचाहिँ आत्माले ८४ जन्म लिन्छन् ? जो पहिला यहाँ आउँछन् ती थिए देवी-देवता । फेरि ८४ जन्म भोगेर अन्त्यमा पतित बन्छन् । गायन पनि छ— हे पतित-पावन, यसबाट सिद्ध हुन्छ हामी पतित छौं, त्यसैले पुकार्छन्— हे पतित-पावन हामीलाई पावन बनाउन आउनुहोस् । जो स्वयं नै पतित छन्, उनीहरूले फेरि अरूलाई पावन कसरी बनाउन सक्छन् ? बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— आधाकल्प भक्तिमार्गमा रावणराज्य, ५ विकार हुने भएकाले यति दुःख भएको हो । ८४ जन्म त लिन्छन् नै । त्यसको पनि हिसाब सम्झाउनुपर्छ । सबैभन्दा पहिला सत्ययुगमा हुन्छन् सतोप्रधान, फेरि त्रेतामा हुन्छन् सतो..... आत्मामा मैला पर्छ । बाबा आउनु हुन्छ नै यहाँ । शिवजयन्ती हुन्छ नि । अरू सबै आत्माहरूले त गर्भमा जन्म लिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म साधारण वृद्ध तनमा प्रवेश गर्छु, जसको यो धेरै जन्मको अन्त्यको जन्म हो । यो ज्ञान कुनै एक दुई जनालाई मात्र दिइँदैन । यो गीतापाठशाला हो । मनुष्यलाई देवता बनाउनको लागि यो राजयोग सिकाइन्छ । तिमी यहाँ आएका छौ स्वर्गको बादशाही प्राप्त गर्न जो बाबाले नै दिन सक्नुहुन्छ । गीता पढ्नाले कोही राजा बन्दैनन्, अभै रंक बन्छन् । बाबाले गीताको ज्ञान सुनाएर राजा बनाउनुहुन्छ, अरूद्वारा गीता सुन्नाले रंक बनेका छन् । यहाँ जब यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो तब सुख-शान्ति-पवित्रता थियो, पवित्र गृहस्थ आश्रम थियो । वहाँ हिंसाको नाम थिएन फेरि द्वापरदेखि लिएर हिंसा शुरू भएको हो । काम कटारी चलाउँदा-चलाउँदा आएर तिम्रो यो हालत भएको हो । सत्ययुगमा १०० प्रतिशत सम्पन्न थिए, सतोप्रधान थिए । यो रहस्य कुनै पनि मनुष्य

अथवा साधु-सन्त आदिले जान्दैनन् । बाबा जो ज्ञानका सागर, पतित-पावन हुनुहुन्छ, उहाँले नै आएर सतोप्रधान बन्ने युक्ति बताउनुहुन्छ । रावणको मतमा मनुष्यको हेर के हालत भएको छ । अहिलेका राजाहरू पनि, जो पवित्र राजा थिए, उनीहरूको चरण पछिन् र महिमा गाउँछन्- हजुर सर्व गुण सम्पन्न, हामी नीच पापी हौं । हामीमा कुनै गुण छैन फेरि भन्छन्- हजुरले नै दया गर्नुहोस् । हामीलाई आएर मन्दिर लायक बनाउनुहोस् । कसैको पनि समझमा आउँदैन, बाबाले कसरी आएर फेरि देवी-देवता धर्मको स्थापना गराउनुहुन्छ । अब तिमीले बुझेका छौ- हामी नै देवी-देवता धर्मका थियौं । हामी नै क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्यौं, यतिका जन्म लियौं अब ८४ जन्म पूरा भए । फेरि दुनियाँको चक्र घुम्छ । त्यसैले तिमी यहाँ नै पावन बन्नु छ । पतित त सुखधाम, शान्तिधाममा जान सक्दैनन् । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- तिमी जो सतोप्रधान थियौ, तिमी नै तमोप्रधान बनेका छौ । सत्ययुगबाट फेरि कलियुगमा आएका छौ फेरि सत्ययुगी बन्नु छ तब नै मुक्तिधाम र सुखधाममा जान सक्छौ । पहिले सुखधाम थियो । अहिले दुःखधाम छ । गीतमा पनि सुन्यौ- हामी नयनहीनलाई राह बताऊ.....हामी आफ्नो शान्तिधाममा कसरी जाऔं ? उनीहरूले त भन्दछन्- परमात्मा सर्वव्यापी छन्, फलानो अवतार हो, परशुराम अवतार हो । तर बाबा परशुराम बनेर कसैलाई मार्नुहुन्छ र ? हुनै सक्दैन । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- तिमीले यस चक्रमा कसरी ८४ जन्म लिन्छौ । अब म अल्फलाई याद गर । हे आत्माहरू देही-अभिमानि बन । देह-अभिमानि बनेर तिमी बिलकुल दुःखी, कंगाल, नर्कवासी बनेका छौ । यदि स्वर्गवासी बन्नु छ भने आत्म-अभिमानि अवश्य बन्नु छ । आत्माले नै एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ । अहिले ८४ जन्म पूरा भएको छ फेरि सत्ययुग आदिमा जानु छ । अब मलाई याद गर, अरुसँग बुद्धियोग तोड । ठीकै छ, गृहस्थ व्यवहारमा बस, आफूलाई आत्मा निश्चय गर । आत्माले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ । अब देही-अभिमानि बन्नु छ, मलाई याद गर्नु भन्ने सबै मैला जल्छ । तिमी पवित्र बन्छौ, फेरि म सबै बच्चाहरूलाई लिएर जान्छु । यदि मेरो मतमा चलेनौ भने त्यति उच्च पद पाउँदैनौ । यी लक्ष्मी-नारायणको उच्च पद छ । जब यिनीहरूको राज्य थियो, त्यतिबेला अरू कुनै धर्म थिएन । द्वापरदेखि फेरि अरू धर्म आउँछन् । सत्ययुगमा मनुष्य पनि थोरै हुन्छन् । अहिले त धेरै धर्म हुनाले कति दुःखी भएका छन् । उनै देवता धर्मकाहरू अहिले पतित हुनाले आफूलाई देवता भन्दैनन् । हिन्दू नाम राखेका छन् । हिन्दू त कुनै धर्म होइन । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- रावणले तिमीलाई यस्तो बनाइदियो । तिमी जब लायक देवी-देवता थियौ, तब सारा विश्वमा राज्य थियो, सबै सुखी थिए । अहिले दुःखी बनेका छन् । पहिले स्वर्ग थियो, त्यो अहिले नर्क बनेको छ फेरि नर्कलाई स्वर्ग बाबा बाहेक कसैले बनाउन सक्दैन । देवताहरूलाई सम्पूर्ण निर्विकारी भनिन्छ । यहाँका मनुष्य त सम्पूर्ण विकारी छन्, यिनलाई भनिन्छ पतित । पहिले शिवालय थियो, शिवबाबाले स्थापना गर्नुभएको थियो । बाबाले स्वर्ग बनाउनुहुन्छ फेरि रावणले नर्क बनाउँछ । रावणले श्राप दिन्छ, बाबाले २१ जन्मको लागि वर्सा दिनुहुन्छ । अब तिमी हरेकले बाबालाई नै याद गर, कुनै पनि देहधारीलाई होइन । देहधारीलाई भगवान् भनिदैन । भगवान् त एकै हुनुहुन्छ । बाबाले त बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ फेरि रावणले श्रापित गरिदिन्छ । यस समय भारतवर्ष श्रापित छ, धेरै दुःखी छ । अब यस रावण माथि विजय प्राप्त गर्नु छ । गायन पनि छ- दे दान तो छुटे ग्रहण । त्यो ग्रहण जुन लाग्छ, त्यो त पृथ्वीको छायाँ हो । अब बाबाले भन्नुहुन्छ- तिमीहरू माथि ५ विकाररूपी रावणको ग्रहण छ । यी ५ विकार दान गरेर दिनुपर्छ ।

२०७३ वैशाख २१ मंगलबार ३-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन पहिले यो दान देऊ- म कहिल्यै विकारमा जाने छैन । यो काम-कटारीले नै मनुष्यलाई पतित बनाउँछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबाले जुन ज्ञान दिनुहुन्छ त्यसलाई पूरा ध्यान दिएर पढ्नु छ । ज्ञानको तेस्रो नेत्रबाट आफ्नो ८४ जन्मलाई जानेर अब अन्तिम जन्ममा पावन बन्नु छ ।
- २) रावणको श्रापबाट बच्नको लागि एक बाबाको यादमा रहनु छ । ५ विकारको दान दिनु छ । एक बाबाको मतमा चल्नु छ ।

वरदान:- रूहानी एक्सरसाइज र स्व-नियन्त्रणद्वारा महीनताको अनुभव गर्ने फरिश्ता भव

बुद्धिको महीनता र हल्कापन ब्राह्मण जीवनको व्यक्तित्व हो । महीनता नै महानता हो । यसको लागि सधैं अमृतबेला अशरीरीपनको रूहानी एक्सरसाइज गर र व्यर्थ संकल्पको भोजनको परहेज राख । परहेजको लागि आत्मसंयम हुनुपर्छ । जुन समयमा जुन संकल्प रूपी भोजन स्वीकार गर्नु छ, त्यस समय त्यही गर । व्यर्थ संकल्पको अतिरिक्त भोजन नगर तब महीन बुद्धि बनेर फरिश्ता स्वरूपको लक्ष्यलाई प्राप्त गर्न सक्छौ ।

स्लोगन:- महान् आत्मा त्यो हो, जो हर सेकेण्ड, हर कदम श्रीमतमा यथार्थ रूपमा चल्दछ ।